

ла всичката библиотека и ржкописи. Подиръ освобождението той дълго врѣме още работи въ България: стана народенъ прѣдставитель, защитава народа, стана прѣдседателъ на народното събрание и министъръ на народното просвѣщение. Писа и издава вѣстници и списания.

Славейковъ на старини бѣ познатъ, както казахме, съ името — дѣдо Славейковъ“. Всичкитѣ хора го обичаха като добъръ, правъ и милостивъ. Той се помина на 1-и юли 1896, — 68 годишенъ. Народътъ му направи славно погребение. Гробътъ му се намира въ София. Прѣдъ къщата му има широка улица, кръстена за споменъ „Площадъ Славейковъ“.

Стихотворенията на Славейкова.

Нѣма грамотенъ човѣкъ въ България да не знае нѣкоя Славейкова пѣсенъ, или нѣкое негово стихотворение. Кой не е челъ баснитѣ: „Кико и Пипе“, „Осель и Славей“, „Орелъ, Ракъ и Шука“. Кой не е челъ „Бойка войвода“, „Горди Никифоръ“, „Кракра Чернишки“ и много много още други?

Славейковъ обича дѣцата и за тѣхъ е написалъ много пѣсни и стихотворения.

Ето той какъ пѣе и за тѣхъ

Докога щете, дѣчица,
Да живѣйте въ простота?
На ви примѣръ отъ пчелитѣ,
Какъ събиратъ си меда

или:

Станете вече, о дѣчица мили!
Станете думамъ, доста що сте спали!